

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXVII. Číslo 11 15.3.2020

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezatvrzujte svá srdce! (Ž 95)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 4,5-42, výběr 4,5-15)

Ježíš přišel k samařskému městu zvanému Sychar, blízko pole, které kdysi odkázal Jakub svému synu Josefovi. Tam byla Jakubova studna. Ježíš, unavený chůzí, posadil se - tak jak byl - u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přišla jedna samařská žena navázat vodu. Ježíš jí řekl: „Dej mi napít.“ - Jeho učedníci totiž odešli do města, aby koupili něco k jídlu. Samařská žena mu odpověděla: „Jakže? Ty, žid, žádáš o napití mne, Samaritánku?“ Židé se totiž se Samaritány nestýkají. Ježíš jí na to řekl: „Kdybys znala Boží dar a věděla, kdo ti říká: ‚Dej mi napít‘, spíše bys ty poprosila jeho, aby ti dal živou vodu.“ Žena mu namítla: „Pane, vždyť ani nemáš vědro, a studna je hluboká. Odkud tedy chceš vzít tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jakub, který nám dal tuto studnu a sám z ní pil i jeho synové a jeho stáda?“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ Žena mu řekla: „Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Pane, dej mi tu vodu, abych už nikdy neměla žízeň a nemusela sem chodit čerpat. Hmm, tak to tomu tedy paní ze Samařska zjevně úplně neporozuměla. Nu, bylo by to pěkné, kdyby už nikdy nemusela chodit ke studni vodu nabírat a tahat se přitom s těžkými nádobami. Ovšem nic takového zřejmě Ježíš, když Samařance přislíbil Jeho živou vodu, na mysli neměl. Ježíš totiž není tím, který by nám ušetřil cestu ke studni – to ne, ale jde tu cestu s námi a ukazuje nám přitom novou dimenzi života; dimenzi, která překračuje obzory našeho každodenního lopocení. Dává nám jasně na srozuměnou, že Bůh nás na této cestě nejen *pouze* bere za ruku, ale že nás ze své ruky nenechá vyklouznout, když budeme zrovna padat – a to ani ve smrti. A říká nám tím také, že všechna ta dřina, kterou den co den prožíváme, že má v důsledku smysl. Není totiž samoučelná. Není to jen nějaká každodenní lopota, kterou prostě musíme vydržet, než se pro nás celé to soukolí jednoho dne zastaví. Je to opravdu *cesta*; cesta, kterou musíme jít, abychom se dostali k cíli - tomu cíli, který nám Ježíš Kristus přislíbil, že existuje. Mysleme na to, když nám bude těžko, jako možná leckterému z nás v těchto dnech. A nezapomeňme, až bude zase lépe.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Jan 9,1-41 Šel, umyl se, a když se vrátil, viděl.

SLOVO KŘESŤANA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

Drazí věřící, v souvislosti s nouzovým stavem, vyhlášeným dnes Vládou ČR, kdy je omezen počet účastníků shromáždění, včetně náboženských na 30 osob, se **prakticky ruší veřejné bohoslužby a další církevní akce**. Toto opatření je zcela **mimořádné**, a vyžaduje si tedy **mimořádná řešení**. Všichni věřící jsou z tohoto důvodu do odvolání **dispenzováni** od fyzické účasti na nedělních bohoslužbách. Bohoslužby je možné sledovat ve sdělovacích prostředcích a den Páně slavit v rodinném kruhu. Zůstává zachována možnost individuálního přijetí svátostí v kostelích, které zůstanou v rámci možností otevřeny. **Sledujte rovněž další informace ve svých diecézích**, kde budou opatření konkretizována. Vyzýváme k zachování klidu, k připravenosti pomoci potřebným, a především k modlitbě. **Připojme se k těm**, kteří se už začali spojovat každý večer ve **20 hodin v modlitbě** za ukončení epidemie, za všechny nemocné a jejich ošetřovatele, za ty, kdo v současné tíživé situaci rozhodují o osudech lidí, za překonání strachu, za pomoc pro

všechny zasažené, za odpuštění hříchů i usmíření Boha, za to, abychom byli opravdovými křesťany, kteří nejen věří v život věčný, ale také s ním počítají, abychom byli svědky a prostředníky Boží lásky. **Společná modlitba je nejsilnější zbraní, kterou máme.** Mysleme na předky, kteří vyprosili ukončení moru a z vděčnosti pak stavěli mariánské sloupy a kostely. Každý podle svých možností se zapojme aspoň modlitbou Otče náš a Zdravas Maria, či korunkou k Božímu milosrdenství nebo růžencem. Žehnáme Vám i Vaším blízkým!

Jménem biskupů České biskupské konference

Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, místopředseda ČBK

(Prohlášení českých a moravských biskupů k mimořádnému opatření vlády ze dne 12. března 2020, dle cirkev.cz)

SVÁTKY V TÝDNU 15.3. – 22.3.2020

- Neděle 15.3. Ida / sv. Longin (3. neděle postní)
 - Pondělí 16.3. Elena, Herbert / sv. Heribert
 - Úterý 17.3. Vlastimil / sv. Patrik
 - Středa 18.3. Eduard / sv. Cyril Jeruzalémský
 - Čtvrtek 19.3. Josef / Slavnost sv. Josefa
 - Pátek 20.3. Světлана / sv. Archip
 - Sobota 21.3. Radek / bl. Serapion
 - Neděle 22.3. Leona / sv. Epafrodit (4. neděle postní)
-

Z HISTORIE KOSTELA - Počátek stavby nynějšího kostela

Najít počátek stavby nynějšího kostela není snadné. Uvážíme-li tehdejší dopravní a technické možnosti, je i laikovi zřejmé, že stavitelé nového kostela při stavbě využili ze starého kostela vše, co se dalo. V hledání počátků dnešního kostela je jednoznačným mezníkem požár kostela z roku 1398, který postihl celé město. Katastrofický rozměr tohoto živlu lze ilustrovat na tom, že markrabě Jošt městu na šest let odpustil daně. Stavba nového kostela začala zřejmě od velké jižní věže, která je prvně zmiňována v r.1403. Její půdorys 12×12 m, tloušťka zdí v základně (cca 4 m) a celé vzezření mylně svádějí ke staršímu datování stavby. Z roku 1424 pak máme zprávu o odlití zvonu Havel (Gallus). Zajímavou skutečností je informace, že v době stavby jižní věže-zvonice přispívali někteří měšťané „na oltáře“ ze starého kostela, který zřejmě tedy musel být i po požáru provozuschopný. Některé prameny uvádějí, že stavbu nového kostela řídil parléř (polír) Jan, z čehož další (zřejmě mylně) vyvozovali, že se jednalo o příbuzného slavného Petra Parléře. Existuje také domněnka, že autorem projektu našeho kostela je slavný stavitel Matyáš Rejsek. Tato představa se opírá o nápadnou podobnost dispozice našeho kostela s pražským Týnským chrámem. I když jsou obě tyto informace zřejmě mylné, můžeme si to při příští návštěvě Prahy zkusit laicky zhodnotit. Každopádně bychom se ale mohli cestou do našeho kostela (do kterého samozřejmě chodíme včas ☺) zastavit u západní zdi nově opravené severní věže a přečíst si latinský nápis: Anno D. MCCCCXII inchoatum est hoc opus (Léta Páně 1412 se započalo s tímto dílem). V kostele se pak v tichu můžeme zeptat sami sebe: „Jaké dílo začnu já v tomto roce?“

AKTUALITY Z FARNOSTI

Po dobu vládního nařízení budou bohoslužby v našem kostele dle daného času, ale bude přítomno jen **30 lidí**, podle příchodu. Pak bude kostel uzavřen do konce mše svaté. Nebudeme používat kropenky se svčnou vodou a pozdravení pokoje **jen úklonou k sousedům**.

Nakonec, **svaté přijímání se bude podávat na ruku**: na jednu ruku se podá hostie a druhou rukou se vezme a vloží do úst, tzn. je **zapovězeno případné slízávání svaté hostie z dlaně!**

Připomínáme udělený dispens od fyzické účasti na mši svaté (viz rubrika Slovo křesťana) a možnost jejího sledování na Radiu Proglas či TV Noe.

Těm, kdo budou mít přihlášen k odběru Svatomořický zpravodaj elektronicky (viz níže), **budeme průběžně posílat další aktuální informace.**

KOUTEK MOUDROSTI

Nezáleží na tom, jak se člověk dobere k pravdě, ale když na ni naráží, musí ji ihned vzít za svou.
(Henry Miller)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc ..